

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Naročnine listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 57.

Maribor, dne 23. maja 1913.

Letnik V.

Pečat sramote.

Današnja „Tagesposta“ poroča, da je včeraj, dne 22. t. m., popoldne, umrl v Vernbergu na Koroškem bivši državni in deželni poslanec Mat. Orasch, star 68 let. Mož je bil velik nasprotnik koroških Slovencev in je celo svoje življenje in vse svoje moči posvetil ponemčevanju našega naroda. Častnega spomina med nami tedaj gotovo ne zasluži in mi bi se tudi z njim dalje ne bavili, saj ne pomenja v naši razvojni dobi nikakega mejnika in je bil v veliki armadi germanizatorjev kolikor toliko samo prostak. Nekaj drugega je, kar nas je napotilo, da navajamo njegovo smrt na tem mestu. „Tagespost“ zaključuje notico o njegovi smrti tako-le: „Im slovenischen Teile seines Wahlbezirkes wirkte er — auch nachdem er sein Reichsratsmandat nicht mehr inne hatte — als fortschrittlicher und deutschgesinnter Slovene, ruhig für die Ausbreitung und für die Interessen des Deutschtums.“ (V slovenskem delu svojega volilnega okraja je skrbel kot napredni in nemško-misleči Slovenec za razširjenje in za interese nemštva — ko tudi ni bil več državni poslanec.)

Ta pripomba pravi dvoje: 1. Nemška trditve o obrambi samo nemškega posestnega stanja na južni meji je velika laž. V opravičbo svojega grdega in večkrat nepoštenega in nekulturnega napadalnega dela navajajo Nemci pogosto trditve, da oni samo branijo svoje posestno stanje. Zlasti koroških Slovencev ne marajo nikdar priznati in bi jih najrajši izbrisali iz zemljepisne karte. Koroška jim je vedno „strammdeutsch“ dežela in vsak Slovenec, ki pride od drugod med koroške Slovence ter se trudi, da bi jih probudil, je hujskač, zločinec, ki bi ga nemški nacionalizem najrajši pahnil v temnico. Zgorajšnji stavki pa povedo, da prebivajo na Koroškem Slovenci, da na Koroškem Slovenec ni nikak pritepenec, ampak avtohton sodeželan, da v okolici Beljaka, v ogroženem Vernbergu še prebivajo Slovenci, da boj Slovencev za obstanek zato ni nikaka gločesta hujskarija, ampak nekaj povsem naravnega: odpor človeka, ki se ga hoče ugonobiti. Nemec se tudi brani, kjer prebiva v manjšini, za svoj obstanek in nemški narod smatra za svojo najsvetejšo nalogo, da po maki takemu svojemu rojaku, ki je v nevarnosti, z vsemi sredstvi. Da bi bilo to kaj nedopustnega, ne reče nihče in da bi se očitalo radi tega komu kako

zlobno dejanje, ne pride nikomur na misel. To velja za vse narode in velja zato tudi za Slovence. Boj koroških Slovencev in naše podpiranje njihovih stremeljenj je tedaj nekaj povsem naravnega in pošten Nemec radi tega ne more in ne sme nikomur očitati hujskaštva. Slovenci branijo na Koroškem samo svojo zemljo, svojo dedščino.

2. Nemci se poslužujejo najogabnejših sredstev, da bi vlovili narodnih odpadnikov. Nemški narod je velik narod, ki se mu ni treba bati za obstanek. Je mogočen po številu in zgodovini. Hvali se posebno s svojo značajnostjo in se ravno radi tega nazivlje rad „Edelvolk.“ Kakšen pa je ta „Edelvolk“, kako spoštuje značajnost? Slučaj Orasch pove vse. Da bi pomnožili svoj „Edelvolk“ za nekoliko stotin, pozabijo Nemci na vse meje dostojnosti in gredo med najbolj prostaške kramarje s človeškim prepričanjem. In z vsemi sredstvi zapeljujejo in silijo „bindišarske trotelne“, da bi se pustili uvesti v vrste „Edelvolka.“ Ljudje, ki jim je značajnost baje najglavnejša maksima, delajo z vsemi silami, da bi naši ljudje zatajili jezik svoje matere, da bi celo življenje hodili okrog z veliko lažjo v srečo in na obrazu, da bi postali neznajni elementi, ki jih mora zaničevati že vsakdo. In za to grdo delo se poslužujejo celo naših ljudi. Slovenec Orasch je delal za „interese nemštva“ na Koroškem. Tako početje daje pečat sramote vesoljnemu nemštvu.

Odprto pismo.

Pl. Underrain, bivši ptujski glavar, bivši graški „župan“ nima srca za obrtnika. Obračamo se na c. kr. namestnika grofa Clary v Gradcu.

V zadnjem času se prakticira pri naših političnih oblasteh tako lena zaostalost, da smo primorani, Vašo ekscelenco javnim potom prositi, da podrejenim c. kr. obrtnim oblastem ukažete, da se obrtne in združne zadeve bolj naglo rešijo. Zgodili so se pogostoma slučajji, da se čisto navadne, obrtno-združne zadeve niso rešile po eno leto, kar notranje združno poslovanje občutljivo ovira. Med tem, ko se od c. kr. obrtne oblasti združnim načelstvom, ki opravljajo te posle večinoma brezplačno, kratkoma ukaže, v kolikih dneh se mora na kak ukaz odgovoriti, da se jih občutno ne kaznuje, ostanejo na-

še vloge vkljub vsemu dreganju kratkomalo nerešene. Vzemimo na primer zadevo (ravno)kar se snujoče Zveze južnoštajerskih obrtnih združ, koje pravila so se dne 20. januarja 1912 vložila pri c. kr. namestniku. Ta pravila potujejo tako Odisejevo pot, da še danes proponenti ne vedo, kedaj se sme njih vrnitev pričakovati. Tako nedolžno obrtno organizacijsko vprašanje vleči na tako dolgo klop, je zares čisto avstrijsko. Koliko nemškonalionalnih bojnih društev bi se bilo med tem časom že ustanovilo? C. kr. namestnika je izdala na vse nji podrejene oblasti s 9. III. 1906 št. 4 271-1 06 navodila, kako bi se naj po najhitrejšem potu zasledovalo, kaznovalo in iztrebilo obrtne škodljivce. Vsploh tega odloka je, da se danes po „tunlichster Beschleunigung“ zasači in kaznuje — če kaj vmes ne pride — takega „fušerja“ že čez (!!) deset mesecev s petimi kronami. Enakih naglih slučajev bi lahko nešteto mnogo navedli.

Ne dvomimo, da imajo politične oblasti dovolj opravka — če ravno premnogokrat vidimo, da si kak obrtni referent od dolgega časa nohte snaži — ali stvar je važna in mislimo, da je spodnještajersko obrtništvo in trgovstvo, ki šteje kakih 16.300 udov-mojstrov, faktor, s katerim bi naj vlada računala, ker tudi davke od njega pobira. Torej, napravite remedium, ekscelence, mi Vam bomo hvaležni! Poučite razne pl. Underraine, da se bodo zavedli, kaj je njihova dolžnost napram spodnještajerskim obrtnikom.

Gospodarske posledice vojske.

Ni še sicer sklenjen mir na Balkanu, a gotovo je, da bo kmalu sklenjen. Zato se že delajo razni proračuni in prevdarki o gospodarskem gibanju in ekonomičnem preobratu na Balkanu, ki bo evropski industriji v prid. Kaj bo sedaj po končani vojski na Balkanu, o tem so naziranja različna in celo popolnoma si nasprotujoča. Eni pravijo, da bo sedaj nastalo na Balkanu jako živo gospodarsko gibanje, da se bo dvignila konsumna moč prebivalstva, ker je konec vojske in bo treba nadomestiti in popraviti mnogo potrebščin. Zopet drugi so pa mnenja, da se sedanje žalostne in težke finančijne razmere balkanskih držav ne bodo tako kmalu zboljšale, ker

PODLISTEK.

Konstantinova slavnost.

Konstantinova slavnost v kn.šk. dijaškem semenišču v Mariboru se je pričela, kakor smo izvedli, že zjutraj v domači kapeli, kjer so pristopili vsi gojenci k skupnemu svetemu obhajilu, da zmaga in vlada božje kraljestvo v njih sreih. Spored v okrašenih obedniški dvorani pa je imel dva dela: slavnostni govor z deklamacijo in pevsko-tamburaškim okrasom ter gledališčno igro. V prvi del nas je uvedla tamburaška točka: V. G. Brož, U posavskoj šumi, kjer se nam v veliki glasbeni sliki rišejo različni motivi iz domačije. Lepo se je čulo petje prepelice, kukavice, slavčka ter pesem slepca. Prijetno domači zvonovi triangla so nas zvali v cerkev, kjer se je razlegala veličastno-svečano cerkvena angeljska himna. S to točko, kakor tudi z drugo: D. O. Ogrič: Kraljestvo tvoje, je pokazal dirigent, osmošolec Krošl, da je izvežbal svoj zbor tako, da je sledil njegovi taktirki z vso preciznostjo, milobo in ognjem. Deklamator Silv. Sardenkove pesmi „V katakombah“ iz poezije „Roma“, drugošolec Stancer — menda najmanjši semeniščan — nas je vrlo iznenadil, ko je vkljub svoji majhni postavi krepko ter lično slikal čustva v katakombah. Po mračnih katakombskih mislih je povzdignil mešani zbor s pesmijo „Naša zvezda“ (Nedved) naše misli kvišku k brepenjenju po boljših dnevih svobode in sreče. Svobodo za krščanstvo in s tem blagoslov in srečo za ves svet je naznanjal Konstantinov milanski razglas, o katerem jubileju je govoril osmošolec Avšič, ter pokazal, kako je prišla Cerkev po krvavi zori preganjanja iz katakomb na beli dan ter začela širiti svoj blagodejen vpliv po vsem svetu. Sledeča tamburaška točka, mistično-skrivnostno predavanje alegorije

o kraljestvu, je bil primeren glasbeni sklep za lepo in vzvišeno pesem slavnostnega govornika. Pa nastopi še mnogoštevilni pevski zbor ter zapoje krepko in pogumno pesem „Naš prapor“ (Ferjančič). Čulo se je, kakor da bi korakali pogumni junaki neustrahovano naprej z „vihrajočim praporom sv. vere.“ In pevska zbor je dobro vodil sedmošolec Krpač, ki je v odmoru tudi pri klavirju pokazal, da mu ni tuje to glasbilo.

Drugi del, gledališčna igra „Muni pod zemljo, ali: Zadnje ure poganstva v Rimu“, je bil ilustracija prvega dela. Igra je po vsebini in tehniki jako dobra in že zato hvaležna za igralce, da lahko pokažejo svojo zmožnost. Da bi pa dijaki, ki sicer niso doma na odru, tako dobro izvršili svoje vloge, — nismo pričakovali. In kako se je znalo 23 nastopajočih oseb sukati v krasnih, popolnoma rimskih opravah! Vsi so se dobro vživeli v svoje vloge, tako da ne vemo, kateremu bi prisodili prvenstvo.

Ker bo morebiti prirediteljem bodočih letošnjih Konstantinovih slavnosti ustrezno, podamo kratko vsebino te v III. snopiču „Zbirke ljudskih iger“ se nahajajoče igre, ki jo je po nemškem prevodu italijanskega izvirnika priredil dr. Gr. P.

Po cesarja Teodozija zmagi nad vsiljencem Maksimom so se približale poganstvu zadnje ure v Rimu. Zato so napeli poganški svečeniki zadnje moči, da bi še zopet oživel poganški misel. Našuntali so ljudstvo, naj zahteva po senatu, da se postavi na trgu altar boginje Zmage. Najbolj nevaren jim je vpliven rimski senator Prob (K. Kolšek VII.). Ta pa razodene svojemu nečaku Valentu (A. Lorger V.), ki se je ravno vrnil v Rim iz vojnega pohoda Teodozijeve vojske proti Maksimu v Panoniji, kjer je v bitki v Petoviju (Ptuj) usmrtil Maksima, da bo v senatu proti predlogu o malikovalskem altarcu stavljal nasproten predlog: poganstvo naj se po vsej državi prepove. Da se Probov naklep prepereči, podkupi

Jupitrov svečenik Saturnij (J. Rančigaj VIII.) Probovega suznika Numida (A. Klemenčič VI.), da mu izda Probovega sina Cecilija (F. Lukman IV.).

Drugo dejanje se pričinja s poganskim obredom žrtvovanja, po katerem se Saturnij v krogu poganskih svečnikov spominja velikega Julijana, pod katerim so zatrli Konstantinovo delo, a zdaj da jim bije zadnja ura. Svojemu tovarišu Olimpiju (A. Ciglar VII.) naroči, naj gre v Probovo hišo, ter s ponarejenim povabilom na cesarski dvor zabi Cecilija iz hiše. Saturnij stopi v zvezo z Metranom (V. Prelog V.), lastnikom mlinov pod zemljo, ki naj s svojimi suzniki skrije Cecilija v svojih mlinih. Načrt se posreči, da si je nočna straža, centurio (A. Gračnar VI.) z vojniki, blizu kraja nesreče.

Tretje dejanje nam kaže pretresljivo žalost v Probovi hiši nad izgubo Cecilijevo. Italik (J. Konrad V.), paznik Probovih suznikov, preiskuje, kam bi izginil Cecilij, pa dobi od neznanca list, v katerem se Probu naznanja, da ne bo več videl Cecilija, ako ne glasuje v zbornici za to, da se postavi poganski žrtvenik. Valent začne sumiti Numido, ki pa nato zbeži iz Probove hiše v Metranove mline pod zemljo. Prob premaga hudo poskušnjo, iz ljubezni do nedolžnega Cecilija molčati v zbornici ter se odloči izvršiti težko dolžnost tvegati življenje Cecilijevo v zaupanju, da ga Bog reši, in govoriti proti predlogu o poganskem žrtveniku.

Četrto dejanje nam kaže mline pod zemljo, koder je pod nadzorstvom paznika Askamija (J. Gašparič VII.) zaprt tudi bivši Probov suznik Narzej (J. Kavčič V.), izdan od Numida, da bi ne izdal njegovih spletkarij. Saturnij z odvedbo Cecilija ni dosegel svojega namena. Prob je govoril z vspohom proti poganskim žrtvenikom ter za to, da se prepove poganstvo v državi. Zato si Saturnij izmisli zadnji poizkus, vsaj prepereči razglas Probovega predloga. V ta namen diktira v mlinu zaprtemu Ce-

vlada vsepovsod na Balkanu silno pompenjkanje denarja in bodo vse balkanske države brez izjeme prisiljene, najeti si večja posojila, če si bodo hotele uravnati svoj gospodarski položaj ter zaceliti globoke gospodarske rane, ki jih jim je vsekala krvava vojna. Naj bo temu tako ali tako, eno je sigurno, — namreč, da si bodo morale balkanske države najeti ogromna posojila, če bodo hotele zadostiti najnujnejšim javnim potrebam. Nastopiti bodo morale na denarnem trgu kot konkurentinje drugih evropskih držav, katere si vse brez izjeme žele miru, ker jim leta omogoči posojilo. Prva gospodarska posledica miru bo tedaj ta, da bo denar drag in ga bo malo. Velikanske svote so, ki jih hočejo najeti evropske države. Na prvem mestu so balkanske države; te so napravile za časa vojske težke tekoče dolgove, ki pa morajo biti sedaj fundirani. Veliko je uničila vojska, kar se mora sedaj povrniti. Reforme, ki jih do sedaj Turčija ni hotela uvesti, bodo morale sedaj po končani vojski v zasedenih krajih uvesti balkanske države, seveda v drugačni obliki, a te reforme bodo stale ogromno denarja. Osebito nova Albanija bo požrla ogromne milijone, ker primanjkuje tamkaj takorekoč vsega, česar rabi vsaka vsaj nekoliko civilizirana država.

Srbija se že pogaja v Parizu o najetju posojila 200.000.000 frankov. Za sedaj je prejela že kakih 30.000.000 frankov predujema. Tudi Turčija je stopila v zvezo z Rotšildom in francoskimi bankami, da najme pol milijarde frankov. To posojilo bo tudi dobila, če se bo odločila, da se podvrže angleškim zahtevam, postavi evropsko Turčijo pod finančno kontrolo. Turčija, ki je sedaj navezana samo na svojo azijsko posest, bo morala to svojo posest na željo Anglije organizirati in sicer s posredovanjem evropskih inženirjev, državnikov in finančnikov. Angleška hoče uporabiti to prilžnost, da raztegne še svoj vpliv v Mali Aziji notri do perzijskega zaliva.

Bolgarija, ki je vsled vojne zelo trpela, je tudi prisiljena, najeti večje posojilo, če hoče gospodarski napredovati. Isto velja o Grški.

Toda ne le balkanske države, ampak tudi velike bodo prišle po ogromna posojila. Rusija hoče najeti v Parizu 700.000.000 frankov, ker jih rabi za zgradbo železnic. Francija, ki je neusahljiva posojevalka denarja, bo pa tudi doma rabila ogromne milijone. Dve milijardi bo francoska vlada baje najela na domačem denarnem trgu, da pomnoži in izpopolni svojo vojno mornarico. Francija je sicer neizmerno bogata država, toda če bo le vedno delala dolgove, zna zabresti v gospodarske krize, kajti njen državni dolg že znaša danes nič manj kakor 30 milijard! In tudi Avstrija, Nemčija in Italija se bodo morale zateči k posojilu. Med tem pa, ko je vsem zgoraj imenovanim državam pariški denarni trg vedno na razpolago, je trozveza navezana zgolj sama na-se. Za njo nima francoski denarni trg — prav nobenega denarja!

Toda ne samo evropske države, tudi izvenevropske, kot Kitajska, Japonska in Perzija bodo prišle na denarni trg v Pariz in London. Ravno tako bo prišla tudi cela vrsta malih južno-amerikanskih in azijskih držav na denarni trg po posojila. To, kar velja o posameznih državah, velja pa tudi o posameznih deželah in mestih, ki si bodo najeje milijone in milijone. Bližnja doba na denarnem trgu bo tedaj doba velikanskih javnih posojil. Delnice in zasebni vrednostni papirji bodo potisnjeni v ozadje in pod posledicami tega pojava se bo razvilo gospodarsko življenje.

Balkanske zadeve

Rubrika „balkanske zadeve“ v časopisu se od dne do dne bolj krči in vidoma izgubava na interesantnosti. Vojske je konec, o tem ni nobene dvojbe več. Zadnje vesti že pravijo, da se Turčija razorožuje. Spori med zavezniki zgubavajo vedno bolj na

ciliju pismo na očeta, v katerem Cecilij prosijo, naj se razglas ustavi, ker bo sicer mrtev, predno bo zašlo solnce. V mlinu pa se spoznata Cecilij in Narzej. Med tem je Valent pomagal ujeti ubeglega Numida, ki je pred njim ubežal v mlinsko jamo. V pivnici, kjer je izginil Numida, pa se uderejo Valentu hipomata, ki je v vrata v tleh in on telebne tudi v jamo, kjer so Metranovi mlini in kamor je po teh udarajočih se vratih lovil ljudi, da so mu delali brezplačno v mlinu, dokler niso pomrli vsled stradanja, težkega dela ali zastrupljanja, ko niso mogli več delati. Iz tega brloga pa ni prišel nihče ven. V mlinu najde Valent Cecilija in Narzeja, ki jim izdela načrt za rešitev. Numida med tem v mlinu tudi zastrupijo, da se ga odkrižajo, potem ko jim je pomagal pri izdajstvu.

V petem dejanju iščejo Narzej, Valent in Cecilij izhoda iz jame. Najdejo neko od dežja premočeno mesto nad seboj. Valent stopi na rame Narzeju ter z mečem odkrha opeko in zemljo, ki jo kmalu prodre, da se vidi nebo nad njimi. Valent prvi splazi iz jame skozi to luknjo. Cecilija mu misli vzdigniti Narzeja kvišku, da ga potegne za seboj. V tem trenutku pa pride gospodar mlinov. Cecilij in Narzej še ostaneta v jami. Saturnij ves iz sebe pride v mline k Metranu ter mu s togoto naznani, da je vse izgubljeno: odlok proti poganstvu je že pribit. Zato se hoče Saturnij vsaj maščevati nad Probovim Cecilijem,

ostro. Nekoliko pozornosti je vzbudil v zadnjih dneh zopet Essad paša, ki se ne kaže nič kaj posebno naklonjenega, sprejeti kakega evropskega princa. Listi že hite zatrjevati, da je imenovanje albanskega vladarja najnujnejša zadeva. V celoti pa je središče balkanskih zadev v Londonu, kjer so zbrani mirovni delegati in veleposlaniki. Podrobnih in sigurnih poročil o posvetovanjih in sklepih teh mož ni, kot gotovo pa lahko smatramo, da se bodo pogajanja časovno precej raztegnila. Rešiti je še več zadev, na primer radi Albanije, in bo Turčija gotovo zopet skušala rešiti marsikaj diplomatskim potom, kar ni mogla z orožjem.

Svetovno-političen položaj.

Na Dunaju se presoja mednarodni politični položaj tako-le:

Mednarodni politični položaj se označuje kot štacijonaren.

V Londonu so dospeli že vsi mirovni delegati, a vendar je popolnoma negotovo, kedaj bo sklenjen preliminarini mir. Srbija in Grška sta stavili glede vprašanja albanskih mej in Egejskih otokov posebne pridržke, katerih do sedaj še nista opustili.

V torek, dne 20. t. m., se je vršil sestanek poslaniške reunije, ki se je bavil z vprašanjem albanske prestolne kandidature. Vesti, da kandidira trozveza kneza Wreda, se na dunajskih uradnih mestih ne dementirajo in tudi ne potrjujejo.

Razmerje med Srbijo in Bolgarsko je konstantno. Situacija je sicer resna, vendar pa ne kritična. Na obeh straneh se naglašajo, da hočeta obe državi rešiti spor mirnim potom.

Bolgarski krogi izjavljajo, da je Bolgarska apelirala na razsodišče Rusije, ki je že opetovano tozadevno posredovala v Belgradu. Z bolgarske strani se raznašajo tudi vesti, da ni izključeno, da se proklamira cela Macedonija kot avtonomna dežela, če Srbi ne odnehajo. Na srbski strani pa se še nasprotno zatrjuje, da je Srbija sicer pripravljena k najkoncilijantnejšim pogajanjem in hoče vedno tudi varovati interese Balkanske zveze, vendar pa je revizija srbsko-bolgarske pogodbe sedaj neobhodno potrebna.

Politični pregled.

Državni zbor.

V sredini seji se je nadaljevalo prvo branje budgetnega provizorija in se je tudi nadaljevala v terek začeta politična debata. Zanimanje je že znatno opešalo. Prvi govornik, češki agrarec Stanjek, je povdarjal, da govor grofa Stürgkha ni napravil pri nobeni stranki nobenega vtisa, ker ni povedal prav nič novega. Avstrija bi morala s krepko roko poseči v balkanske zadeve, a prišla je sedaj po dolgem diplomatskem cincanju do sklepa, da se mora umetno ustvariti nova Albanija, ki pa ne bo zasigurala miru na Balkanu. Za njim je govoril socialni dem. dr. Adler, ki je slikal grozne gospodarske posledice, ki so nastale v Avstriji vsled napetega razmerja na Balkanu. Italijanski poslanec Pitacco je zahteval ustanovitev laškega vseučilišča, rusinski poslanec E. Lewicki se je pa pritoževal čez vlado, češ, ista ni znala dovesti avstrijskih narodov do zdravih domačih razmer, ker nima krepke roke. Nato je bila debata prekinjena in so sledile razne interpelacije in vprašanja.

Prihodnja seja danes v petek, ob 11. uri predpoldne.

Razen plenarne seje je zborovalo tudi več odsekov. Justični odsek se je bavil z ostalimi točkami odvetniškega reda, draginjski odsek je razpravljal o sredstvih za stanovanjski oskrbni fond, obrtni odsek o uravnavi obrtnega zaposlenja, kaznjencev, brambni odsek zopet ni bil sklepčen in budgetni odsek je nadaljeval debato o centralnem računskem zaključku za leto 1911.

jem, ki mu ga izroči Metran za Saturnijeve zadnje dragocenosti. Že hoče usmrtiti Cecilija, ko se Narzej, kateremu je Valent pustil meč, postavi z mečem nasproti ter brani Cecilija. V tem hipu je prišel še Valent z vojniki v mlin, da reši Cecilija in razkrije razbojniško jamo. Saturnija in Metranova odvedejo vojniki. Prob pa prihitel kmalu za Valentom, da vidi Cecilija, zahvali Boga za rešitev njegovega življenja in izrazi veselje nad zmago krščanstva.

* * *

Po zadnji točki sporeda so prev. nadpastir povzeli besedo ter po pristrani zahvali vsem, ki so pripomogli k tej pomenljivi prireditvi, semeniščano položili na srce opomin, da se naj po vzgledu mladega Konstantina neomahljivo držijo svete vere, ki je premagovala, premaguje in bo premagovala svet; da naj po tej veri uravnajo svoje življenje; da naj jim bo sveti križ prapor, pod katerim se bodo zmagovito vojskovali; naj jim bo labar, bodisi da ta beseda pomeni vse, kar je vzvišeno, po čemer naj hrepenijo, ali pa isto, kar latinski labor, delo, katerega se naj nikdar ne ustrašijo; slednjič, da naj ljubijo svetega očeta Pija X., čigar ime je nekako monogram Kristov (črki P in X). — Po podelitvi nadpastirskega blagoslova so se prevzvišeni proti 9. uri zvečer poslovili od nađebudnega zavoda. — To je bil pomenljiv dan za okrepitev krščanske zavesti med učečo se mladino v Mariboru!

Raznoterosti.

Prevzv. g. knezoškof dr. Mihael Napotnik je zopet odličil svoj spomin z veleblagim činom. Poročali smo že svoječasno, da je bil prevzvišeni kot prvi in najbolj požrtvovalni podpornik dijaškega podpornega društva mariborske gimnazije na predlog gimnazijskega ravnatelja z velikim navdušenjem imenovan prvim častnim članom omenjenega društva. Na ta izraz hvalečnosti se je, kakor smo izvedeli, prevzvišeni pravkar odzval z dejanjem, vrednim velikega in res prvega dobrotnika naše vladikovine: s posvetilnim pismom, ki ga preveva vsa plemenitost in veleumnost našega dušnega nadpastirja, je poklonil prevzvišeni podpornemu društvu naše gimnazije dosedaj največji dar: 1000 K! Poroča se nam, da bo ta veledušni dar plodonosno naložen v obliki, ki bo vekovečila ime prevzvišenega darovalca. Bodimo veseli in ponosni, da načeljuje naši vladikovini tak dušni pastir! Bog ga nam ohrani še mnogo let!

Iz učiteljske službe. Na dverazrednici, tretji plačilni razred, v Selah je razpisano mesto nađučitelja; prošnje do dne 31. t. m. — Na enorazrednici v Resniku, drugi plačilni razred, je oddati mesto učitelja-voditelja; prošnje do dne 5. junija. — Na štirirazrednici v Kapli pri Arvežu je oddati službo učiteljice; prošnje do dne 14. junija.

Pro domo. Na mariborskem liberalnem shodu v nedeljo, dne 18. t. m. se je neki Čeh, naš poročevalec pravi, z imenom Fiala, hudoval nad našim uredništvom, češ, da mu v neki zadevi ni šlo na roko. Konstatiramo, da v zadnjem času ni bilo v našem uredništvu nobenega Čeha, ki bi imel do nas kakoršnokoli zahtevo ali prošnjo.

„Südslawische Rundschau“ Na Dunaju je pričela izhajati korespondenca z zgorajšnjim naslovom. Izdaja in urejuje jo dunajski urednik „Slovenskega Naroda“, dr. A. Kramer.

Dijaki vojaki. Preteklo sredo so osmošolci strelci mariborske gimnazije doživeli dan pouka, ki je doslej pač prvi svoje vrste v Avstriji. Pred peto uro zjutraj so se zbrali v domobranski vojašnici, tam so dobili puške, patrone, kuharno pripravo in posodo, meso itd., na kar so v spremstvu dvajsetorice vojakov, pod vodstvom stotnika J. Kisvardajja odkorakali v popolni bojni opravi v gozdove proti Sv. Urbanu. Tam so izvrševali vojaške vaje, so napadali in streljali, si pod šotori kuhali obed in so popoldne ob štirih prikorakali nazaj v mesto, sicer blatni in deloma premočeni, a čili in dobre volje. Ker se je ta prvi poskus izborni obnesel, ni dvoma, da se bo o priliki ponovil in da ga bodo posnemali i drugi zavodi.

Nesramnosti. V rokah imamo dve pismi, ki kažeta vso drznost nemško-nacionalnih „fehtarjev.“ Eno je od Schulvereina, drugo od šoštanjske mestne občine. Schulvereinovo je bilo poslano na neki slovenski župni urad na Spodnjem Štajerskem in se v njem prosi za izdaten prispevek. Utemeljujejo prošnjo s tem, da praznuje Schulverein v maju obletnico ustanovitve. Kakor navadno, se tudi v tem pismu hlinavsko zatrjuje, da je Schulverein samo za obrambo posestnega stanja pred napadi Slovanov, ki so postali sedaj po balkanskih zmagah posebno ostri. Da bi ja gotovo vsakega omečili, pripoveduje pismo, kako je napravil Schulverein iz svojih „otročkih naselbin zavode z moderno mladinsko vzgojo“ in kako obiskujejo te zavode v pretežni večini otroci revnih uslužbencev in delavcev. Drugo pismo je poslal mestni urad v Šoštanju občinskemu predstojništvu v Pazinu v Istri. V njem se prosi za prispevek za — nemški volilni sklad v Šoštanju. „Občinske volitve v Šoštanju so pred durmi. Z nepopisnimi žrtvami se je posrečilo spraviti to mesto, ki je bilo prej v slovenskih, v nemške roke. Med tem, ko dobivajo nasprotniki od vseh strani podpore, je naš volilni sklad popolnoma izčrpan in gledamo z veliko skrbjo v bodočnost. Zato ne pozabite na naš nemški kraj in pošljite za naš volilni sklad svoj prispevek, da bomo lahko ohranili našo oazo v puščavi nemško!“ (Tako pravi pismo. Če prezmemo lepo priznanje, da so priborili Nemci Šoštanj po „nepopisnih žrtvah“, kar ne bo težko nobenemu prav razumeti, moramo res občudovati brezprimerno drznost, s katero „fehtari“ šoštanjsko nemštvo in nemškutarstvo pri naših bratih Hrvatih, da bi ohranilo svoje omajane pozicije. Na tem ne spremeni tudi nič, če je prišlo to pismo mogoče po pomoti v roke pazinskega magistrata. Tudi v tem slučaju razkriva pismo vso nemoč in gnilobo našega spodnještajerskega posilinenštva, ki se tako rado baha, a je v resnici samo tedaj zmožno življenja, če ga od vseh strani bogato in mastno podpirajo. V čast taki „fehtajoči bratje“ nemškemu narodu gotovo niso. Odsevi nemške kulture na našem jugu so zelo žalostni in sramotni.

Dirka. Včeraj, dne 22. t. m., se je vršila v Mariboru spomladna konjska dirka. Razpisanih je bilo šest glavnih daril. Tekmovalo je zelo veliko konj, vendar ni prinesla dirka nobenih posebnih presenečenj. Pri totalizaterju je bila kupčija precej mrtva in so bile kvote majhne. Samo enkrat je bila kvota 5:82. Veliko lepih konj je bilo zlasti iz ljutomerskega okraja. Za ljutomersko darilo je tekmovalo 10 konj. Prvo darilo je dobil Marko Slavič iz Ključarova. V nedeljo, dne 25. t. m., je zopet dirka. Razen štirih daril je na programu tudi 20 km distančna vožnja na državni cesti Maribor—Rače.

Slavnosti poroke v nemški vladarski hiši v Berlinu. Te dni se vršijo v Berlinu velikanske slovesnosti povodom poroke edine hčerke nemškega cesarja, princesinje Viktorije Luize, s princem Ernestom Avgustom Kumberlandskim. Ne le, da je s to poroko poravnani dolgoletni spor med Hohenzollernci in Kumberlandovci, so ti dnevi tudi velikega političnega pomena, ker so poleg drugih odličnih gostov došli v Berlin angleški kralj in kraljica ter ruski car. To srečanje najmogočnejših evropskih vladarjev, če tudi se mu pripisuje zgolj družinski značaj, gotovo ni in ne bo brez političnih posledic. Čudno in neprijetno dirne samo to, da med tem, ko se poroke udeležita kar dva reprezentanta tripelentente, ni ne dunajski dvor in tudi ne Kvirinal zastopan po nobenem članu svoje vladarske hiše. Govorilo se je, da bo šel v Berlin Fran Ferdinand, toda zgodilo se to ni. Da so bili vzrok politični motivi, je brez dvoma. V zraku še vedno trepeče nekaj morečega. V varstvo visokih gostov v Berlinu je zaukazala nemška vlada najostrejšo varnostno odredbo.

Prijet vlomilec cerkvenih nabiralnikov za milodare. V Žalcu so dne 16. t. m. prijeli nekega človeka ravno v trenutku, ko je nameraval vlomiti v tamošnji cerkveni nabiralnik za milodare. Vlomilec se zove Franc Katschaba in je po poklicu krznarski rokodelski pomočnik. Med drugimi je tudi vlomil in oropal cerkvene nabiralnike v Žalcu in v Gotovljah.

Delavec zadel glavni dobiček. Delavec v graški tovarni za stroje F. Fiedler je zadel glavni dobiček ogrske državne loterije v znesku 200.000 kron! Obveščen o tem, je mirno dalje delal.

Kaj je na svetu vse mogoče? Med drugim tudi to, da naročnik turške srečke že po vplačilu 4 K 75 vin. zadene 400.000 frankov. Kdor ne verjame, naj piše po dokazila glasom današnjega oglasa — „Srečke v korist Slovenski Straži.“

Štajersko.

Maribor. Na tukajšnji gimnaziji se prične pismena matura dne 9. junija. Udeležilo se je bo 63 kandidatov. Ustmena matura se pa prične dne 7. julija.

Maribor. Že ljubljanski listi so se čutili dolžni, da so prejšnji teden ostro ožigosali navade in pa razvade naših nemških gimnazijcev. Dotično nelepo sliko moramo danes tudi od naše strani primerno izpopolniti. Pri nedeljski tomboli za Schulverein, pri kateri so, kakor smo že zadnjič poročali, igrali razni Slovenci zelo žalostno vlogo, so nastopali pa tudi nemški gimnazijci. Ti nedorasli gospodeki niso imeli nujnejšega opravila, kakor da so izživali. Z znano nemško predrznostjo so prodajali in vsiljevali karte za šulvereinsko tombolo. Ne glede na to, da je dijakom naravnost prepovedano, podpirati politična društva — in Schulverein vendar ni nič drugega, kot napadalno, politično društvo — je skrajno nečuvstvo, da si upajo gojenci c. kr. zavoda s takim početjem izživati in žaliti svoje slovenske kolege. Seveda, čudno pač ni, če tem nemškim petelinom tako rase greben, kajti v nemških profesorjih imajo najboljše zaščitnike. Ti gredo celo tako daleč, da po razredih agitirajo za razna nemško-nacionalna društva. Proti takemu postopanju profesorjev, kakor tudi dijakov, protestiramo kar najodločnejše, in če se razmere takoj ne spremenijo, bomo govorili še naprej!

Sv. Križ nad Mariborom. Prihodnjo nedeljo, dne 25. maja, se bo vršil tukaj javen društven šod Slovenske kmečke zveze. Govorili bodo naš državni in deželni poslanec gospod Ivan Roškar, nadrevizor gospod Vlado Pušenjak in gospod Franjo Žebot. Upamo obilne udeležbe. Naj pridejo tudi somišljeniki iz St. Jurija ob Pesnici, Svecine, Sv. Kungote in iz Kamnice!

Ruše. Podravska podružnica Slovenskega planskega društva v Rušah priredi v nedeljo, dne 8. junija 1913 v gostilni Novak v Rušah gledališki večer. Spored je sledeč: 1. Veseloigra v enem dejanju in eni spremembi: „Zakonske nadloge.“ 2. Kuplet: „Slapca Damjan v zakonskem stan.“ 3. Šaljiva igra v dveh dejanjih: „Stric Jaka.“ 4. Kuplet: „Mala oznanila.“ Da se omogoči mariborskim obiskovalcem povratek z enajstim vlakom, se začne s sporedom točno ob pol 8. uri zvečer. Vstopnina 60 vinarjev. Ker je čisti prebitek namenjen za zgradbo novega razglednega stolpa poleg Ruške koče, se preplačila hvaležno sprejemajo.

Ptuj. V nedeljo, dne 18. t. m. je bil občni zbor tukajšnje krojaške in čevljarke zadruga v gostilni gospoda Kodela. Dosedanji nepristranski, mnogoletni in marljivi načelnik zadruga, gospod V. Besjak, je rešil navedene točke mirno in zvesto. Tudi točka izvolitev načelnika in namestnika se je rešila z volilnimi listki mirno in pošteno in sicer v propad našim posilnencem, ki hočejo dobiti siloma vse vodstvo v svoje grabežljive roke. Gospod V. Besjak je dobil 35 glasov, med tem ko je posilnilec gospod A. Masten komaj 19 glasov skupaj spravil. Zadnji je vsled propada v onemogli jezi razburjeno nastopil proti z veliko večino izvoljenemu načelniku, vsled česar je izbruhnil burni prizor. Prisostvoval je občnemu zboru od c. kr. okrajnega glavarstva neki mladi gospod kot komisar, oziroma zastopnik, ki je

takoj občni zbor razpustil, če prav je bila izvolitev načelnika pravilna. Naše mnenje je, da bi se moralo od strani vladnega zastopnika nemirnežem beseda odvzeti in cela zadeva bi bila v občno zadovoljnost mirno rešena. Pa naši „Nemci“ nočejo skupnega delovanja v javnih napravah, pač pa skupnega razdiranja. Sklican bo bržkone drugi občni zbor, tedaj pa vsi treznomisleči gospodje krojači, čevljarji in šivilje v Ptuj in v okolici, pozor! Mi hočemo pošteno gospodarsko delo, kakoršnega vodi g. V. Besjak že skozi 10 let!

Ljutomer. V Ljutomeru so torej sijajne minule občinske volitve. Slovenci smo krasno zmagali v 3. razredu. Hvala vsem vrlim in zavednim volilcem — domačim, kakor tudi okoliškim! Krasno je bilo gledati, ko so prikorakali v trg volilci iz Kamarišaka, Babinec in Cvena. Izostalo je nekaj naših strahopetcev, a upamo, da se do prihodnjih volitev spametujejo in pokažejo takrat, da so zavedni rojaki, ki se ne boje naših narodnih nasprotnikov, ki od nas živijo. Ti so pa vse spravili na volišče s trdnim zupanjem, da je zmaga tudi v tem razredu v njihovih rokah. A motili so se. Vedite, da gremo pri teh volitvah pač vedno skupno pot. Naši novoizvoljeni odborniki so gospodje: Babnik Ludovik, Misja Anton, Rajk Alojzij st., Seršen Franc, Stajanko Franc ml., Zacherl Franc. Namestniki so gospodje: Dijak Fr., Kukovec Viktor in Dijak Janko. — V I. in II. razredu je bila zmaga na nemški strani, kajti volilni imenik je bil sestavljen tako, da so lahko zmagali v teh razredih. Naši volilci so oddali prazne glasovnice. Gojimo nado, da bo zmagala pravičnost, zato le krepko in skupno na delo. Odborniki nemške večine so v I. razredu gospodje: Mallegg M., Novak Josip, Nemetz Roman st., Nowak Albert, Reisinger J., Sinigoy Ignac. Namestniki so gospodje: Josip Arnusch ml., Stermann Mat., Semlitsch Fric. V II. razredu gospodje: Hönigmann Maks, Hönigmann Osvald, Krainz Alojzij, dr. Schwarz E., Strasser J., Thurn Julius. Namestniki so gospodje: Erjawetz J., Sideritsch H. st., Herndl Josip. Prihodnjič o tem več zanimivosti.

Ljutomer. Novi zdravnik, gospod dr. A. Heric, ordinuje že od dne 19. t. m. v hiši posojilnice na Glavnem trgu.

Sv. Miklavž pri Ormožu. (Slavnost našega veteranskega društva.) Velecenjeni gospod urednik! Vas res obžalujemo, ker pri naši slavnosti niste bili navzoči. Videli in slišali bi gotovo marsikaj, kar bi Vas zanimalo, pa tudi marsikaj, kar bi ne razumeli, saj tudi mi vraga ne umemo in če bi si še tako glavo ubijali. Tukaj Vam pošljemo slavnostni znak, da boste imeli tudi Vi nek spomin na to našo slavnost! Ta znak naj Vas in nas spominja, kako smo se mi Šentmiklavžani na ta dan držali „strammdeutsch“! Pa to samo za eden dan, sedaj pa smo zopet to, kar smo, namreč Slovenci. To nam pa ne boste gotovo ne Vi in ne kdo drugi zamerili, ako smo si za eden dan, pravimo samo za eden dan, upali svetu pokazati, da znamo tudi „deutsch.“ Seveda smo to mi veteranci naročili, da se morajo glasiti slavnostni znaki samo nemški: „Zur Erinnerung an die Fahnenweihe des Mil. Vet. Vereines Graf Wilhelm Wurmbbrand-Stupach, St. Nikolai bei Friedau und Umgeb. am 18. Mai 1913.“ Pa Amen. S tem pa še ne trdimo, da naj naši Šentmiklavžani ta samonemški spominski napis razumejo, ne, tega nikakor ne, ampak ta samonemški spominski napis je bil namenjen tujim gostom iz Ljutomer in Ormoža, ki res ne znajo — slovenski (?), med tem, ko so naši ljubi Šentmiklavžani itak vedeli, za kaj se gre. Nosili smo pa te-le vsenemške znake na prsih zavoljo lepšega in pa zavoljo tega, da smo vsi glihno izgledali; mislili smo si pa tudi, za en dan nas zavoljo tega ne bo zlodaj vzel. O naši novi veteranski zastavi pa Vam sporočimo samo to, da ima tudi samo nemški napis, da se razločuje od zastave svetinskega društva, ki ima slovenski napis in je okinčana s slovenskimi traki. Mi veteranci pri Miklavžu smo malo na nemško stran potegnoli, ker so nam naš komandant to zapovedali, in oni že vedo, kaj delajo. Mi smo jih vse ubogali, samo Šentmiklavžani so jim roge pokazali na zapoved, naj razobesijo samo nemške in štajerske zastave raz svojih hiš. Pa tega niso storili in rajši nobenih zastav, ne slovenskih in ne nemških, razobesili. Da ne pozabimo: raz hišo gostilne, kjer se je slavnost vršila, pa je vsekakor plapolal slovenska trobojnica, vključ temu, da je imel naš veteranski komandant velike skrbi za Nemce, da se jim zameri. Drugo je bilo pa vse v redu, samo nemška komanda našemu hauptmanu ne gre prav od rok, slovenska bi mu bolj pristojala. Pa oni niso mogli na vse misliti, ko so jim gospod grof naročili, da jim je sam hauptman odgovoren za to, da bo imelo moštvo obuvalo nabiksano (!) za to slavnost, ne pa s kako mažo namazano (!), ali pa celo, da bi kateri prišli z rudečimi podplati (!), kar bi celo slavnost spravilo v slabo luč. Sedaj pa si lahko mislite, koliko dela in skrbi so imeli naš hauptman, ko so morali moštvo obuvalo previzitirati in biksati v tem cestnem prahu, ki ga je veter kakor nalašč gonil na veterance. Sedaj pa še nekaj veselega, kar smo opazili med stari in častnimi veteranci iz ormoške okolice in Ljutomer, ja celo iz Ptuja. Človeku se je res milo storilo gledati te stare in častivredne moše Slovence, ki če so tudi nosili in še nosijo oficirsko suknjo, se ne sramujejo svojega milega slovenskega jezika. Ti res naši veteranci so v bratskem objemu popevali

slovenske vojaške in druge pesmi, kakor prek mnogo, mnogo leti, ko so korakali v vojaških vrstah kot mladi fantje in moške nad sovražnika. Bili so gotovo dobri vojaki, saj to kažejo častni znaki na njih junških prsih. Ostali pa so vključ temu to kar so, dobri zavedni Slovenci. Dober Slovenec je torej lahko tudi dober vojak. Slovenski vojaki in veteranci, posnemajmo te stare in častne moše veterance, ne sramujmo se svojega materigege jezika nikjer in pa pred nikomur, ostanimo vedno to kar smo, dobri vojaki Slovenci. Bog živi slovenske veterance!

Iz kozjanskega okraja. Ni dolgo od tega, odkar sta Kukovec in Spindler na svojih shodih po kozjanskem okraju ob Sotli in v Podsredi obsojala slovensko obstrukcijo v deželnem zboru. Liberalno učiteljstvo v posameznih občinah je bilo na teh shodih častno, polnoštevilno zastopano, treznomisleče je tvorilo in še tvori lepo izjemo, bilo je odsotno. Pri trejevalo je pozivu, naj naši poslanci opuste obstrukcijo, pomečejo puške v koruzo in se brezpogojno udajo. Naš poslanec dr. Jankovič jim ni ostal odgovora dolžen, kojega so zahtevali. Odgovarjal je zaporedoma na treh shodih. A gospodom liberalnega kalibra se ni vzljubilo, priti odgovor poslušat. Ostali so lepo doma. Zakaj? Ali so se zbal odgovora? Ljudstvo je soglasno odobrilo delovanje in obstrukcijo naših poslancev. In sedaj so pogodili nova pota. V okrajnem šolskem svetu v Kozjem je stavil g. Bračič, nadučitelj v Št. Vidu, predlog, naj se obstrukcija opusti, da se zvišajo učiteljem plače, sicer pomrjejo lakote (müssen verhungern). Njegov predlog je padel v vodo. V predzadnji občinski seji v Podsredi je prišel učitelj g. Potočnik s sličnim predlogom. Zaznamovati je imel ta vseh, da je proti temu predlogu glasovalo 11 odbornikov in je gospod s svojim predlogom temeljito propadel in smel le sam zanj glasovati. Trezno mislečim odbornikom, ki niso nikoli izrazili „klerikalci“, se je zdel ta predlog neumestni in so šli z njim slovesno v — koš. In prav so storili. Občina ima sedaj nujnejše zadeve reševati, nego misliti na deželne uradnike. Da pa nas ne bo smatralo učiteljstvo liberalnega kova za — pristranske, mu svetujemo, naj se pride informirati na naše shode, kako stališče zavzemamo o zvišanju učiteljskih plač, kar bo več koristilo, nego agitacija proti našim shodom in našim poslancem. Kaj ne?

Kozje. Naša slavna sodnija je začela v zadnjem času dopisovati v blaženi nemščini. Vprašamo: 1. Je-li to postopanje našemu ljudstvu v korist in slavni sodnji v . . . no, kaj, — misli si lahko sama! 2. Od kod ta preobrat naenkrat? Pričakujemo odgovora. Za naše poslance pa že nabiramo potrebnega gradiva. Toliko za danes.

Lilijsko mlečno milo s konjičkom

iz tovarne Bergmanna & Co., v Dečinu ob Labi

je in ostane neprekosljivo v učinku zoper poletne pege in se pri racionalnem negovanju kože ne more pognesati. To nepobito dokazujejo vsak dan došla priznalna pisma. Komad 80 vin. in se dobi v lekarnah, drožerijah in parfumerijah itd. Da si ohranijo dame nežne roke, se je izborna izkazala Bergmannova lilijska krema „Manera“. Dobi se povsod v tubah po 70 vinarjev. 43

Srajca je srajca, trdijo nekateri. Pa vendar ni vse eno, kako srajce nosite. Posebno poletu, ko se človek poti, mora paziti, da ima perilo iz zdrave tkanine in dobrega kroja. Najboljše perilo vsake vrste dobite pri prvi slovenski spodnještajski razpošiljalnici J. N. Soštarič v Mariboru, Gosposka ulica št. 5. V zalogi je vedno razno perilo, ker ima lastnik tudi izdelovalnico. — Fine srajce iz cefira stanejo 2.40, 2.80, srajce iz zelo finega blaga, prsa iz pralne svile 3.20, 3.60, 4.—. Kdor naroči tri komade, dobi poštne prosto, pri šestih komadih pa dobi še 10% popusta. Neugajajoče se zamenja, ali pa vrne denar.

Gradec. Slovensko dobrodelno društvo „Sveta Marta“ v Gradcu vabi na veselico, ki jo priredi v nedeljo, dne 25. t. m., v domačih prostorih, Gradec, Prokopigasse 12-I. Spored: V prostorih Zarje: ob 4. uri popoldne: „Martini otrok sem!“ Igra v treh dejanjih. Igrajo članice društva Sv. Marte. Ob 7. uri zvečer: „Amerikanska pantomima“ z najboljšimi močmi Kresa. V prostorih Kresa: Ob 5. uri popoldne: 1. Petje društvenega moškega in mešanega zbora. 2. Tamburanje društvenega tamburaškega zbora. 3. Šaljiva prizora: „Vojak, rekrut, pestunja“ in „Berač Jojme.“ Ob 8. uri zvečer: Šaljiva prizora: „Dva žalostna rekruta“, „Klobasa, klobasar.“ Prosta zabava s petjem, tamburanjem, konfeti, korijandoli in šaljivo pošto. Vstopnina za vsako prireditvev 20 vinarjev. Ker je čisti dobiček te prireditve namenjen v dobrodelne namene, prosimo najboljše udeležbe — odbor.

Stročjavas. V Stročjavasi je umrl ugledni bivši kmet Matija Puconja, v starosti 74 let. Naj v miru počiva!

Podsreda. Celjski „Narodni List“ je v zadnjem času ponižno zaprosil vsprejema pri našem ljudstvu. Pošiljajo ga celo takim, ki ga nikdar niso naročili,

in ga ne marajo. Ljudstvo mu pa bode pokazalo pot skozi vrata na poštni voz in dalje v Celje nazaj. In prav tako. Vsiljivi „Narodni List“ ni pristojen za med krščansko ljudstvo, ampak med liberalno gospodo in frakarstvo.

Trbovlje. Skupina Jugoslovanske strokovne zveze ima prihodnjo nedeljo, dne 25. t. m., v Društvenem domu III. redni občni zbor po sledečem vsoporedu: Dopoldan ob 9. uri sveta maša. Ob 2. uri popoldne seja rudarskega odseka; predsedoval bo gospod dr. M. Božič iz Ljubljane. Ob 3. uri popoldne otvoritev občenega zbora in poročilo predsednikovo o delovanju preteklega leta. 2. Poročilo tajnika in blagajnika. 3. Raznosterosti. 4. Volitev novega odbora. Na občni zbor naj pridejo vsi člani in naj še pripeljejo novih članov, ki se bodo ta dan sprejemali. Vstop je vsakomur prost.

Pošteno dekle

z dobrimi spričevali želi takoj vstopiti v službo v kako trgovino, najraje v trgu ali na deželi kot trgovska pomočnica. Naslov pod šifro „M. J. 203“ poste restante Velenje. 117

Ekonom,

z najboljšimi spričevali, oženjen, doslužben vojak podčastnik, izurjen v vsaki stroki vrtnarstva, vinoreje, sadjereje poljedelstva, živinoreje ter drugih v to stroko spadajočih predmetov, išče službe oskrbnikana kakor graščini ali veleposestvu. Kje pove upravništvo

Gostilna

s trafikom in trgovino, 1 uro od Maribora na okrajni cesti Maribor-Ptuj, jako prometni kraj, se vsem zemljiščem in premičninami, pod roko takoj proda. Pogoji ugodni. Naslov se izve v upravništvo lista.

Velika narodna trgovina Karol Vanič, Celje

Narodni dom

priporoča bogato zalogo **manufakturnega in modnega blaga**, posebno krasne novosti za **spomladne obleke**

po zelo znižani ceni!

Ostanki pod lastno ceno.

Postrežba točna in solidna! Vzerci na razpolago!

od 1878! Domače sredstvo, priljubljeno in sloveče. Pri večjih naročilih zdatno znižane cene.

LEKAR-NARJA A. THIERRY-BALSAM

edino pristno z zeleno usmiljeno sestro kot varst. znamko. Oblastno varovan.

Vsako ponarejenjo, posnemanje in prodaja kakšnega drugega balsama s podobnimi znamkami se sodnijsko preganja in strogo kaznuje. — Nedosežnega uspeha pri vseh boleznih na dihalih, pri kašlju, hripavosti, žrelnem kataru, pri bolečinah v prsih, pri pljučnih boleznih, posebno pri influenci, pri zeloččnih boleznih, pri vnetju jeter in vranice, pri slabem teku in slabi prebavi, pri zaprtju, pri zobobolu in ustnih boleznih, pri trganju po udih, pri opeklinah in izpuščajih itd. 12/2 ali 6/1 ali 1 gr. specialne stekla. K 5-60.

Lekarnarja A. Thierry-a samo pristno

centifolijsko mazilo

je zanesljivo in nagotovejšega učinka pri ranah, oteklinah, poškodbah, vnetjih, tvorih, odstranjuje vse tuje snovi iz telesa in radi tega dostikrat na pravi operaciji nepotrebno. Zdravilnega učinka tudi pri starih ranah i. t. d. 2 dozi staneta 3-60 K.

Naroči se: Lekarna k angelju varihu, ADOLF THIERRY v PREGRADI pri ROBATCU. Dobi se v vseh lekarnah in sicer v Mariboru v lekarni W. A. König.

Automobilna zveza Celje-Ljubljana družba z. o. z. na Vranskem.

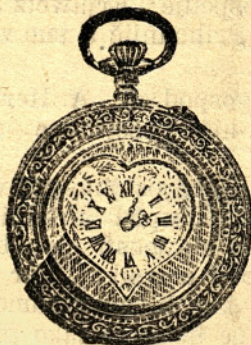
Vozni red
veljaven od 26. maja 1913.

Odhod iz Ljubljane ob 6. uri zjutraj.	Odhod iz Celja 6. uri zjutraj.
Prihod v Celje ob 9. uri dop.	Prihod v Ljubljano ob 9. uri dopoldne
Odhod iz Celja ob 1. uri 30 min. popoldne.	Odhod iz Ljubljane ob 3. uri 30 min. popoldne.
Prihod v Ljubljano ob 4. uri 40 min. popoldne.	Prihod v Celje ob 7. uri zvečer.

Alojz Šumenjak trgovina manufakturnega, špecerijskega blaga in železnine Sv. Benedikt v Slov. goricah

v posojilniški hiši,

priporoča svojo veliko izber. Kupuje vsakovrstne deželne pridelke, kakor: jajca, maslo, surovo maslo, fižol, oves, pšenico, ječmen, vinski kamen, suhe gobe, itd., sploh vse deželne pridelke v vsaki množini po najvišjih cenah. 118

Svoji k svojim!

Priporoča se največja in najcenejša svetovna priznana slovenska trgovina

Rafael Salmič

v Celju, Narodni dom.

Ogromna zaloga vsakovrstnih pravih švicarskih zlatnine srebrnine in optičnih predmetov.

Najnižje cene! Postrežba točna! Mali dobiček! Dobro ime!

Razpošiljanje blaga po vseh delih sveta. Vsak Slovenec naj zahteva moj novi veliki cenik, katerega dobi zastoj in poštne prosto.

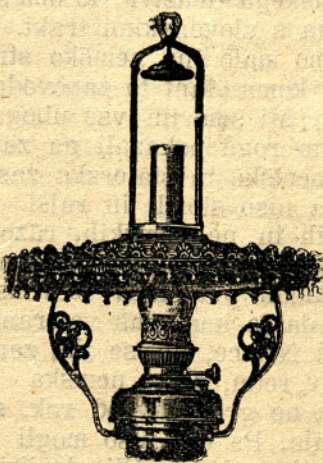
Ni tisoče zahvalnih pisem sem prejel vsled dobre in poštene postrežbe.

Pozor!

Naznanjam da prodam zaradi pomanjkanja prostora in prevelike zaloge 800 parov čevljev za gospode, 2000 parov za gospe ter 500 parov čevljev za otroke, nadalje vse vrste sandal, čevljev za dom ter čevljev za birmo po najnižjih cenah. Čevlje, ki so že iz mode, vendar izborne kakovosti, prodam nizko pod lastno ceno. Domače delo Naročila od zunaj in popravila izvršujem točno in po ceni

Štefan Strašek,

prva največja zaloga obuval v Celju, Schmidgasse št. 3.

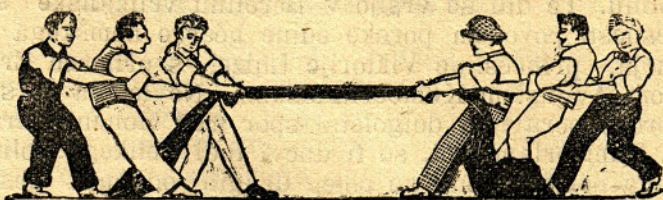

Edina štajerska narodna steklarska trgovina
Na debelo! Na drobno!

Franc Strupi, Celje Graška cesta

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe.

Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in priv. stavbah. Najsolidnejša in točna postrežba.

Najboljše in najmodernejše sukno za moške in volneno za ženske obleke razpošilja najceneje
Jugoslovanska R. Stermecki v Celju št. 301.
Vzenci in cenik čez tisoč stvari z slikami poštne prosto.

Franjo Duchek svečar in medicinar v Mariboru Viktrin hof ulica

priporoča veleč. duhovščini in slav. občinstvu svojo bogato zalogo vsakovrstnih sveč, kot voščenic, namiznih in mili sveč ter voščenk. Postrežba točna! Nizke cene!

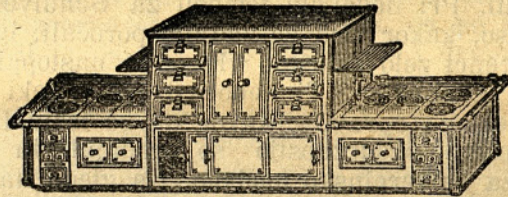
Srečke v korist „Slovenski Straži“! 1,800.000

frankov znašajo pri vsakoletnih 6 žrebanjih **glavni dobitki turških srečk!** Vsaka srečka zadene in ima trajno denarno vrednost! Kupnina se poravnava v mesečnih obrokih po samo 4 K 75 vin. Kupec zadobi izključno igralno pravico že po vplačilu prvega obroka. Prihodnje žrebanje 1. junija 1913.

2,387.000

oziroma frankov, znašajo pri vsakoletnih 15 žrebanjih glavni dobitki izborne skupine 4 srečk na mesečne obroke po samo 5 K 25. vin. Naročila sprejema in pojasnila daje za „Slovensko Stražo“ gospod Valentin Urbančič, Ljubljana. Sprejmo se provizijski zastopniki!

Tovarna za peči H. KOLOSEUS Wels, Gornje Avstrijsko.

Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa, emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele, restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s plinom in peči na plin, trpežne irske peči. Dobe se v vsaki trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevajo se naj „Originalni Koloseus-štedilniki in manj vredni izdelki naj se vračajo. Ceniki zastoj.

Cementna dela

kot cevi, plošče za tlakovanje, stopnice, korita, mejnike, sohe za plote, cevi za kanale in druga dela iz betona izvršuje točno in po nizki ceni.

Ferd. Rogač, Maribor

zaloga betonskega, cementnega in stavbenega materiala Fabriksgasse 17 (blizu frančišk. cerkve). Telefon št 188.

LJUDSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v lastni hiši (HOTEL „PRI BELEM VOLU“) v CELJU, Graška cesta šte. 9, I. nadstropje

Založnik in izdajatelj: Konzorcij „Straža“.

Odgovorni urednik: Lav. Kemperle.

Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

obrestuje hranilne vloge po

5%

od dne vloge do dne vzdiga

počenši s 1. januarjem 1913.

Rentni davek plačuje zadruga sama.